Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26328
Copyright: Admont, Benediktinerstift

est stulticia quid ē. Creauit ds sapientiā. & non
creauit stulticiā. Ergo quedā accidentia deus
creauit. aliqua esse habent. ⁊ a ipso ñ habent.
Quis hoc aut dicere p̄sumat. aut dictū appbet.
q̄a aliquis esse habet. & adeo ñ habet. Qd dicem.
Ds g accidentia non creauit. & alter quida est
creator sapientie ⁊ ds dator. Ergo dare ds
sapientiā potuit. creare ñ potuit. G aliunde
accepit qd dedit. & dedit qd suū ñ fuit. ⁊ accipe
potuit qd ñ habuit. Quis hoc dicat. Quis sani
capitis hoc incogitatione admittat. Qualit
g omis sapientia ado ē. Siue q̄a donū ei est.
siue q̄a factura ei ē. Nā si factura ē. ñ semp est.
q̄a qd aliquando cepit. non semp esse habuit.
Quid g aut omis sapientia adnō do ē. ⁊ c. 1. f. s. ⁊ ē
ante euū. Mirū ē. G accidentia semp cū deo
fuerunt. & si accidentia semp cū do fuerunt
substantie ñ fuerunt. An omis sapientia ado ē.
⁊ ñ omis sapiens cū do ē. Absit. Si omis sapientia
a ipso ē. & omis sapiens in illo ē. ⁊ omis sapi
entia cū illo ē. & semp ē. Et quid faciem de sa
pientia que accidens ē. Num qd ipsa semp cū
dnō non ē. Quom g omis sapientia ad eo ē. ⁊ c.
1. f. s. ⁊ ē a. e. Quid g de illa faciem. Excludam
ab aditu sapientie insipientie figmenta. ⁊ fan
tasias has nescio quales. & somnia uana q̄ nobis
uere accidentia sunt. q̄a nobiscū creatura non